

ՅՈՒՐՏ ՈՒ ՎԱՐՁՈՒՄԸ ՍԵՆԵԿԻՍ ...

Յո՛ւրս ու վարձուա՛ծ սենեկիս մէջ մինչեւ ե՛րբ դուն հոգիս
Պիտի այդպէս քակուաներդ սեղմես ամուր վրայ ի վրայ,
Դողա՛յ մարմինըդ ամբողջ մահապարտի սարսուռով.

Կուրծփիդ վրայէն յարածամ քրո՛ւի՝ քրոջունն հառաչիդ
Ու պատժ պատժ բաղխելէն վերադառնայ վանդակիդ ...:
«Խընդա՛յ, ըսին ու աշխարհն ամբողջ ծիծա՛ղ կը դառնայ,

«Լա՛ց. սես ինչպէ՛ս, արցունքի հովիտ, աշխարհն կ'երեսայ»:
Զըկըրցա՛ր դուն բայց հոգիս հորտի մը պէս զուարճանալ.
Խընդութեան հունսն չէ՛ր ցանած, Նախախնամողը Աստուած

Օրորոցիդ փարին տակ: Հոգիս եղի՛ր դուն ինքզինդ.
Եղի՛ր սակայն, յա՛ր անուն, ի դէպ՝ ծաղիկը վայրի
Որուն մարմինը է՛ կոյս եւ որուն սիրտը ցաւին,

Յուրտին ցողովն է օծուած: Իր լըռութեամբն լեռնացած
Գուցէ, օր մը երջանիկ, աղօթքի սուրբ մենակեացն
Քեզ փըրցընէ ու դընէ վրան խորանին իր փառէ

Ու արցունքին հետ խառնէ, ցողիդ արտաւրն շիք առ շիք.
Դուն աղուորցած սո՛ւրբ միւռոնն ըլլաս հոգի՛ս, վանահօրն
Յաւերժական ցաւին հետ եղբայրացած՝, դուք զբնէֆ

Պիտի գիտեմ, համբուրիս, երանութիւնը յաւէս ...:

Ա.ՇՏԻՇԱՏ